

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Adama Zarzyckiego, Jarosława Aniola

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2016 roku, 28 października 2016 roku

sprawy **S. Ś.** s. M. i K. z domu W., ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

W dniu 17 października 2015r około godz. 14:30 w m. (...), gm. W., pow. (...), woj. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godzinie 15:10 do stężenia 1,75mg/l-alkosensor, o godzinie 16:23 do stężenia 1,56mg/l, o godzinie 16:25 do stężenia 1,58mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował samochodem osobowym O. (...) o nr rej. (...) (...) przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. oskarżonego **S. Ś.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przy czym jego opis uzupełnienia w ten sposób, że przyjmuje, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a czyn oskarżonego wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **S. Ś.** świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 17.10.2015 roku, godzina 15:00 do dnia 18.10.2015 roku godzina 11:50 przyjmując, że jest on równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. M. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu;
6. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. w sprawie (...) S. Ś. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, karę grzywny oraz opisane w wyroku środki karne. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...)Postanowieniem z dnia (...)w sprawie (...)Sąd Rejonowy w P.zarządził wykonanie opisanej wyżej kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono wykonaną grzywnę odpowiadającą 150 dniom kary pozbawienia wolności. Kara pozbawienia wolności została wprowadzona do wykonania w dniu (...), S. Ś. uzyskał warunkowe przedterminowe zwolnienie z kary w dniu (...)roku. Warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane.

/dowód: odpis wyroku– k. 21 zbiór A

odpis postanowienia – k. 22 zbiór A

obliczenie kary – k. 23 zbiór A

zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy – k. 286 akt (...)SR w P.

W dniu 17 października 2015 roku około godziny 15.00 S. Ś. prowadził samochód osobowy marki O. (...) o nr rej (...) (...) w miejscowości M.. Kierujący został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1 zbiór A

wyjaśnienia oskarżonego- k. 11 zbiór A /

Badania stanu trzeźwości S. Ś. przeprowadzone o godzinie 15:10 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,75 mg/l, kolejne wykonane o godzinie 16:23 wykazały stężenie na poziomie 1,56 mg/l i o godzinie 16:25 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 1,58 mg/l.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 3 zbiór A/

Oskarżony S. Ś. ma 37 lat. Legitymuje się wykształceniem podstawowym, z zawodu piekarz, pozostaje na utrzymaniu rodziców. Jest rozwiedziony, posiada zobowiązania alimentacyjne w kwocie 900 złotych. Nie ma majątku.

/dowód: dane podane przez oskarżoną do protokołu rozprawy- k. 17-17v

informacja o stanie majątkowym – k. 29-30 zbiór A/

Oskarżony S. Ś. był uprzednio karany, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. w sprawie(...) za czyn z art. 178a § 1 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w dniu(...)roku.

/dowód: karta karna- k. 14-15 zbiór A

odpisy wyroków – k. 18, 19, 21 zbiór A

odpis postanowienia – k. 22 zbiór A

zawiadomienie o zwolnieniu ze sprawy – k. 286 akt (...)SR w P.

S. Ś. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Przejawia uzależnienie od alkoholu. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

/dowód: opinia biegłych psychiatrów – k. 21-23/

Oskarżony S. Ś. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, w dniu 17.10.2015r. w godzinach rannych wypił kilka piw. Wsiadł do samochodu, ponieważ kuzyn chciał papierosy. Oskarżony pojechał do najbliższego sklepu. Został zatrzymany w drodze do sklepu i poddany badaniom trzeźwości. Przejechał około 5 km. Dodał, że żałuje swojego czynu.

/wyjaśnienia oskarżonego- k. 11 zbiór A, oraz k. 18/

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim odnosi się do faktów: zatrzymania i poddania kontroli przez funkcjonariuszy policji, podania się badaniom trzeźwości oraz wyniku badań przyznać należy walor wiarygodnych. Korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, ze szczególnym uwzględnieniem protokołu badania trzeźwości. Badania te przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokument w postaci protokołu badania sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań. Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk oraz wynika z dokumentu o charakterze urzędowym – odpisu orzeczenia.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku polegających na tym, że w dniu 17 października 2015r. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokole badania trzeźwości będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)roku w sprawie (...)za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Czynu tego oskarżony dopuścił się po upływie 2 lat 11 miesięcy i 4 dni od wykonania w całości kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne – polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia (...)r. w sprawie (...)). Oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa wskazanych w art. 64 § 1 kk.

Przyjąć należy, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizowała znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za czyn tożsamy polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Wobec powyższego należało przyjąć, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, czy z art. 178 a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy tak jak w tej sprawie – art. 178a§ 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. Wnioski te płyną z opinii biegłych psychiatrów. W ocenie Sądu opinie te są jasne, aktualnie pełne, kompletne i nie zawierają sprzeczności. W myśl art. 202 § 4 kpk zasadnicza i uzupełniająca traktują o poczytalności oskarżonej w chwili czynu i aktualnym stanie jego zdrowia. Pochodzą od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył bowiem powagę wymiaru sprawiedliwości lekceważąc orzeczenie sądowe. Jednocześnie stworzył potencjalne zagrożenie w ruchu

drogowym, z uwagi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia

a/ jako okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność, w tym za czyn podobny,
- ponad pięciokrotne przekroczenie ustawowego progu trzeźwości,
- działanie w warunkach powrotu do przestępstwa,

b/ jako okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Również względy społeczne oddziaływania kary przemawiają przeciwko

stosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa (...). Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.01.2006 r., II Aka 290/05, LEX nr 168034).

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju dożywotnio. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

W oparciu o treść art. 63 § 1 kk Sąd zobligowany jest zaliczyć oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie na poczet orzeczonej kary aby dolegliwość związana z pozbawieniem wolności sprawcy w sprawie nie pozostała poza nawiasem wymierzonej mu i podlegającej wykonaniu kary pozbawienia wolności albo orzeczonej kary ograniczenia wolności lub kary grzywny, co uzasadnia rozstrzygnięcie w pkt 4 wyroku.

W przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej przez obrońcę ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust 1 i 3 oraz § 17 ust 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r. poz. 1801).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych. Oskarżony nie pozostaje bez dochodów, ale ich wysokość w konfrontacji z sytuacją osobistą uzasadnia twierdzenie, że uiszczenie kosztów sądowych chociażby w części byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.